

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 01, 2017

Nummer 1, 2017

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2016:10511](#) 05-12-2016

Peel en Maas/planschade

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2016:6401](#) 22-11-2016

Leusden/nadeelcompensatie

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2016:9385](#) 17-11-2016

Zaanstad/planschade

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2016:14013](#) 10-11-2016

Den Haag/planschade

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:3482](#) 28-12-2016

Tilburg/omgevingsvergunning project strijd bestemmingsplan

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:3452](#) 28-12-2016

Den Haag/omgevingsvergunning bouwen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:3453](#) 28-12-2016

Sint-Oedenrode/bestuursdwang

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:3395](#) 21-12-2016

Emmen/omgevingsvergunning bouwen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:3371](#) 21-12-2016

Venlo/bestemmingsplan 'Parapluplan Plattelandswoningen Venlo'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:3311](#) 14-12-2016

Veldhoven/bestemmingsplan

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:3277](#) 07-12-2016

Hollands Kroon/bestuursdwang

RECHTSPRAAK

Den Haag/omgevingsvergunning bouwen

Vormvrije m.e.r.-beoordeling. Relativiteitsbeginsel.

De bouwmarkt van Praxis is gevestigd op een afstand van ongeveer 2 km van de voorziene bouwmarkt. Gelet op deze afstand en nu Praxis niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij ondanks deze afstand de gevolgen van de voorziene bouwmarkt voor het milieu zal kunnen ondervinden, strekt de verplichting een vormvrije m.e.r.-beoordeling uit te voeren kennelijk niet ter bescherming van de belangen van Praxis. Nu de verplichting een vormvrije m.e.r.-beoordeling uit te voeren niet ter bescherming van de belangen van Praxis strekt, staat hetgeen is bepaald in artikel 8:69a van de Awb aan vernietiging van het besluit in de weg.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 28-12-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:3452

Zaaknummer: 201507642/1/A1

Wetsartikelen: 8:69a Awb en onderdeel D bijlage Besluit m.e.r.

RECHTSPRAAK

Tilburg/omgevingsvergunning project strijd bestemmingsplan

Studentenhuysvesting. Beleid inzake de toepassing van artikel 4 van bijlage II van het Bor.

De rechtbank heeft volgens de Afdeling terecht overwogen dat het college zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de beleidsregels, wat de toepassing van het negende lid van artikel 4 van bijlage II van het Bor ten aanzien van woningen betreft, een limitatief karakter hebben. Bovendien is de Afdeling er niet van overtuigd dat een beleidsregel, waarmee op voorhand elk ander gebruik van een woning in de bebouwde kom dan het gebruik voor de uitoefening van een beroep of bedrijf aan huis wordt uitgesloten van de mogelijkheid van verlening van een omgevingsvergunning voor afwijking van het bestemmingsplan met toepassing van artikel 4, negende lid, van bijlage II van het Bor, de toets in rechte zou doorstaan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 28-12-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:3482

Zaaknummer: 201600991/1/A1

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onderdeel c Wabo, 2.12 lid 1 onderdeel a onder 2° Wabo, 4 aanhef en lid 9 bijlage II Bor, 3:2 Awb en 7:12 lid 1 Awb

RECHTSPRAAK

Sint-Oedenrode/bestuursdwang

Drank- en horecawet. Correctie op relativiteitsbeginsel.

Aan zelfstandige slijterijen worden verplichtingen opgelegd waaraan in supermarkten gevestigde slijterijen niet in dezelfde mate behoeven te voldoen, terwijl beide gevallen wat betreft de geldende wettelijke voorschriften en de feiten voldoende gelijkheid vertonen. Hoewel artikel 24, eerste lid, van de DHW, niet strekt ter bescherming van de belangen van de SlijtersUnie, draagt de hier aan de orde zijnde schending van deze bepaling wel bij aan het oordeel dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden. Derhalve heeft de rechtbank terecht, zij het op andere gronden, overwogen dat artikel 8:69a van de Awb niet in de weg staat aan vernietiging van het besluit van de burgemeester van 19 februari 2015 wegens strijd met artikel 24, eerste lid, van de DHW.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 28-12-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:3453

Zaaknummer: 201507699/1/A3

Wetsartikelen: 1 lid 1 DHW, 24 DHW en 8:69a Awb

RECHTSPRAAK

Emmen/omgevingsvergunning bouwen

Overgangsrecht Bor. Maximale oppervlakte. Onderdelen restaurant. Bevoegdheid college.

Anders dan het college heeft gesteld, maken de entree, garderobe, vluchtroutes en toiletvoorzieningen deel uit van het restaurant dat als zodanig wordt gebruikt in strijd met het bestemmingsplan. Dat, als gesteld door het college, dergelijke ruimten ook aanwezig zijn bij horecagelegenheden die wel in overeenstemming zijn met de functieaanduiding 'horeca-1', maakt dat niet anders. Het college was dan ook onbevoegd voor het wereldrestaurant met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 2°, van de Wabo, gelezen in verbinding met artikel 4, negende lid, van bijlage II van het Bor, zoals dat luidde voor 1 november 2014, omgevingsvergunning te verlenen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 21-12-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:3395

Zaaknummer: 201508728/1/A1

Wetsartikelen: 2.12 lid 1 onderdeel a onder 2° Wabo, 4 lid 9 bijlage II Bor en 8 lid 3 bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Venlo/bestemmingsplan 'Parapluplan Plattelandswoningen Venlo'

Plattelandswoning. Relatie met WMB. Begrip arbeidsplaats. Luchtkwaliteit. Maximale invulling. Wens bewoner.

Dat een bedrijfswoning, zoals in dit geval, op grond van het bestemmingsplan door een derde bewoond mag worden en daarom voor de toepassing van de Wabo en de daarop rustende bepalingen wordt beschouwd als onderdeel van die inrichting, staat los van de vraag of ingevolge artikel 5.19, tweede lid, van de Wet milieubeheer de luchtkwaliteit ter plaatse van het perceel waarop die woning staat al dan niet moet worden beoordeeld. Naar het oordeel van de Afdeling kan het perceel waarop een voormalige agrarische bedrijfswoning staat die door een derde mag worden bewoond, niet worden aangemerkt als een terrein waarop één of meer inrichtingen zijn gelegen, waar bepalingen betreffende gezondheid en veiligheid op arbeidsplaatsen als bedoeld in artikel 5.6, tweede lid, van toepassing zijn. Een dergelijk perceel kan immers niet worden aangemerkt als een arbeidsplaats als bedoeld in artikel 5.6, tweede lid, van de Wet milieubeheer.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 21-12-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:3371

Zaaknummer: 201604155/1/R1

Wetsartikelen: 1.1a Wabo, 5.6 lid 2 WMB, 5.19 lid 2 WMB en 2 Richtlijn 89/654/EEG

RECHTSPRAAK

Zaanstad/planschade

Toename geluidsbelasting. Omvang planologisch nadeel.

Casus

Eiser stelt dat zijn woning aanzienlijk in waarde is gedaald als gevolg van het beperkt openstellen van de busbrug De Binding voor autoverkeer, buiten doordeweekse spitsuren, tussen de wijken Westerkoog en Westerwatering. Het perceel van eiser is gelegen vlakbij de busbrug. De achtertuin van eiser grenst aan De Binding. Het vrijstellingsbesluit heeft een toename van verkeer over de busbrug tot gevolg van 500 verkeersbewegingen per etmaal naar circa 7700 verkeersbewegingen per etmaal. Eiser geeft aan dat de openstelling van de busbrug veel geluidsoverlast veroorzaakt, waardoor hij niet meer kan genieten van zijn tuin en waardoor hij ramen en deuren gesloten moet houden.

Verweerder stelt, op grond van het advies, dat er sprake is van nadelige planologische gevolgen die bestaan uit een toename van het aantal verkeersbewegingen over De Binding, wat weer leidt tot een toename van de geluidsbelasting op de achtergevel en in de tuin van eiser van ongeveer 6 dB. De maximale geluidsbelasting op de achtergevel van de woning van eiser blijft daarbij echter ruimschoots beneden de voorkeurgrenswaarde van 48 dB uit de Wet geluidhinder. Verweerder kwalificeert het planologisch nadeel bestaande uit de toename van de geluidsbelasting met 6 dB als 'beperkt'. Verweerder heeft hierbij de specifieke omstandigheden van het geval betrokken.

Rechtsvraag

Hoe is een geluidstoename van de geluidsbelasting van 6 dB als planologisch nadeel te kwalificeren?

Uitspraak

De rechtbank is van oordeel dat verweerder, gelet op de ligging van de woning in een stedelijk gebied nabij een doorgaande weg en gelet op het feit dat de wettelijke voorkeurgrenswaarde niet wordt overschreden, het planologisch nadeel bestaande uit een toename van de

geluidsbelasting van 6 dB, in redelijkheid als ‘beperkt’ heeft kunnen kwalificeren. Daarbij heeft verweerder zich in redelijkheid kunnen baseren op het akoestisch rapport.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 17-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2016:9385

Zaaknummer: AWB-16_986

Wetsartikelen: 6.1 Wro

RECHTSPRAAK

Peel en Maas/planschade

Bouwverbod beleidslijn ‘Ruimte voor de Rivier’ doorkruist bouwmogelijkheden bestemmingsplan.

Casus

Eiseressen hebben bij brief van 28 mei 2001 een verzoek om toekenning van planschadevergoeding als gevolg van de vaststelling van het bestemmingsplan ‘Implementatie-herziening ruimte voor de rivier’ ingediend. Volgens eiseressen worden de bouwmogelijkheden op hun percelen door het bestemmingsplan beperkt.

De SAOZ komt in haar advies tot de conclusie dat het bestemmingsplan niet heeft geleid tot een nadeliger positie waaruit op de voet van artikel 49 van de WRO voor vergoeding vatbare schade in de vorm van waardevermindering is voortgevloeid, aangezien eiseressen per peildatum onder het oude planologische regime al geen bedrijfsgebouwen meer konden oprichten. Als gevolg van de Beleidslijn ‘Ruimte voor de Rivier’, gepubliceerd op 19 april 1996, was het na 19 april 1996 slechts onder zeer strikte voorwaarden mogelijk om voor het ophogen en bebouwen van de gronden in kwestie een vergunning op grond van de Rivierenwet te verkrijgen. Deze voorwaarden waren per peildatum van 23 mei 2002 volgens de SAOZ al dermate streng, dat aangenomen dient te worden dat deze de facto voor eiseressen al een verbod inhielden voor alle nieuwbouw en uitbreidingsmogelijkheden, die verder zouden gaan dan hetgeen de overgangsregeling van de Beleidslijn toeliet, zijnde een extra ruimtebeslag van maximaal 10% van de bestaande opstallen. Verweerder heeft, onder verwijzing naar dit advies, bij het primaire besluit het verzoek om planschadevergoeding afgewezen.

Rechtsvraag

Konden de bouwmogelijkheden met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet geëffectueerd worden onder het oude planologische regime?

Uitspraak

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat

als gevolg van het door de Beleidslijn vanaf 19 april 1996 aanmerkelijk aangescherpte toetsingsregime van de Rivierenwet, het op de peildatum slechts onder zeer strikte voorwaarden mogelijk was een vergunning op grond van die wet te krijgen. Van de kant van eiseressen is niet onderbouwd dat voor het bebouwen van hun gronden geen vergunning op grond van de Rivierenwet noodzakelijk zou zijn geweest. Een dergelijke vergunning was reeds voor de inwerkingtreding van de Beleidslijn noodzakelijk en de voorwaarden voor het verkrijgen van een vergunning zijn door de Beleidslijn aangescherpt. Verweerder heeft terecht gesteld dat deze voorwaarden per peildatum dermate streng waren, dat aangenomen dient te worden dat deze de facto voor eiseressen al een verbod inhielden voor alle nieuwbouw en voor uitbreidingsmogelijkheden die verder gingen dan hetgeen de overgangsregeling van de Beleidslijn toeliet, zijnde een extra ruimtebeslag van maximaal 10% van de bestaande opstallen. Dit betekent dat eiseressen per peildatum, onder het toen geldende planologische regime, al geen nieuwe bedrijfsgebouwen meer konden oprichten.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 05-12-2016

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2016:10511

Zaaknummer: AWB-11_795u

Wetsartikelen: 49 WRO

RECHTSPRAAK

Leusden/nadeelcompensatie

Nadeel door niet uitvoeren bestemmingsplan.

Casus

Eiseressen hebben zich op 26 januari 2015 gezamenlijk tot verweerder gewend met het verzoek om toekenning van nadeelcompensatie. Eiseressen menen dat zij bij de exploitatie van de snackbar/het petit restaurant aan De Biezenkamp 4a en 4b te Leusden financiële schade in de vorm van gederfde winst hebben geleden door het uitblijven van de beoogde ontwikkeling van winkelcentrum De Biezenkamp, waarin de snackbar ligt, en het tijdsverloop dat daarmee gepaard is gegaan. Eiseres sub 3 betoogt schade door het bestemmingsplan Biezenkamp te hebben geleden omdat zij op grond van dat bestemmingsplan de verwachting had dat het betreffende winkelcentrum eerder zou worden gerealiseerd. Door te talmen met de vaststelling van het bestemmingsplan, is sprake geweest van winstderving, aldus eiseres. Verweerder heeft ten onrechte geen deskundige benoemd om de schade vast te stellen.

Rechtvraag

Komt schade als gevolg van het niet uitvoeren van het bestemmingsplan in aanmerking voor vergoeding op grond van het egalitébeginsel?

Uitspraak

Het bestemmingsplan Biezenkamp bevat, kort gezegd, een juridisch planologische regeling voor onder meer de ontwikkeling van het winkelcentrum De Biezenkamp en omgeving tot een duurzaam buurtwinkel-, zorg- en dienstencentrum. Dit bestemmingsplan is op 29 september 2011 door de gemeenteraad vastgesteld. De gemeenteraad heeft bij de vaststelling van een bestemmingsplan beleidsvrijheid om bestemmingen aan te wijzen en regels te geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. Deze regels betreffen in elk geval regels omtrent het gebruik van de grond en van de zich daarop bevindende bouwwerken. Met andere woorden, het bestemmingsplan geeft de mogelijkheden weer voor de ruimtelijke ordening van het betreffende plangebied, maar impliceert niet de verplichting om de mogelijkheden die het bestemmingsplan biedt ook daadwerkelijk uit te voeren. Aan de

vaststelling van het bestemmingsplan Biezenkamp kon eiseres dan ook niet de garantie ontlenen dat het beoogde winkelcentrum ook daadwerkelijk zou worden gerealiseerd. Dat betekent tevens dat eiseres ook aan het beweerdelijk talmen van de gemeenteraad met het vaststellen van dat bestemmingsplan, niet de conclusie kan verbinden dat zij als gevolg daarvan inkomsten heeft gederfd en daardoor schade lijdt die voor vergoeding op grond van het égalitébeginsel in aanmerking komt.

Daar komt bij dat eiseres sub 3 eerst vanaf 1 oktober 2011 de snackbar is gaan exploiteren, dus slechts twee dagen na de vaststelling van het bestemmingsplan op 29 september 2011. Gelet op dat tijdsverloop én op de situatie waarin het winkelcentrum op dat moment verkeerde, kon bij eiseres sub 3 bezwaarlijk de gerechtvaardigde verwachting leven dat de ontwikkeling van het winkelcentrum bij aanvang van de exploitatie van de snackbar al zou zijn afgerond, althans binnen afzienbare tijd zou zijn afgerond.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 22-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2016:6401

Zaaknummer: UTR 15/5421

RECHTSPRAAK

Den Haag/planschade

Maximale invulling tussenliggende gronden.

Casus

Bij brief van 15 mei 2014 hebben eisers een aanvraag ingediend om tegemoetkoming in geleden planschade als gevolg van de wijziging van de bestemming naast, althans nabij, de gronden van eisers ten gevolge van de inwerkingtreding van het bestemmingsplan.

Met betrekking tot de planologische vergelijking voeren eisers aan dat geen rekening mag worden gehouden met de bebouwingmogelijkheden op de strook grond met bestemming 'agrarisch' tussen de woningen van eisers en de grond met de nieuwe bestemming 'maatschappelijk'. Volgens eisers was gebruikmaking van deze bebouwingmogelijkheid zowel onder het oude als onder het nieuwe regime met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid uitgesloten. Op de peildatum resteerde slechts een kleine strook grond tussen de woningen van eiseres en de school. Deze grond kon niet rechtsreeks ten dienste staan aan enig agrarisch bedrijf en was eigendom van de gemeente. Het is ondenkbaar dat de gemeente bebouwing met kassen op de grond zou hebben toegestaan.

Rechtsvraag

Van welke maximale invulling van de tussenliggende gronden moet worden uitgegaan bij de planvergelijking?

Uitspraak

De rechtbank volgt het betoog van verweerder dat realisering van kassen en andere agrarische bouwwerken op de strook grond gelegen tussen de woningen van eisers en het stuk grond met de nieuwe bestemming 'maatschappelijk' gelet op de maximale mogelijkheden niet met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid kan worden uitgesloten. Deze strook grond is ongeveer 28 meter breed. Op dit stuk grond is de bestemming 'agrarische doeleinden-kassen' van het bestemmingsplan [naam bestemmingsplan 1] blijven rusten met de daarbij behorende bebouwingmogelijkheden. Zoals vermeld in het advies en aanvullend advies van Langhout,

kunnen kassen en bedrijfsgebouwen tot op 5 meter uit de perceelgrens worden opgericht. Gelet op deze breedte, is van een fysieke onmogelijkheid om bebouwing op te richten niet gebleken. Dat de gemeente op de peildatum eigenaar was van het stuk grond en de omliggende gronden waren gekocht om een brede school en een woonwagenkamp op te realiseren, maakt geen einde aan het bestaan van deze bebouwingsmogelijkheden. Indien de voorgenomen bouw van de school dan wel het woonwagenkamp niet was doorgedaan, had de gemeente alsnog bijvoorbeeld een tuinder toe kunnen staan kassen op het stuk grond te bouwen, zoals verweerder ook uitdrukkelijk heeft bevestigd. Ten slotte kunnen de door eisers genoemde ruimtelijke visies en plannen geen rol spelen bij de vaststelling van hetgeen planologisch gezien maximaal mogelijk is.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 10-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2016:14013

Zaaknummer: AWB-16_1913

Wetsartikelen: 6.1 Wro

RECHTSPRAAK

Veldhoven/bestemmingsplan

Maximale invulling. Onvoldoende onderzoek geluidhinder, schaduwhinder, alternatieven.

Bij de beoordeling van de mogelijke geluidhinder dient te worden uitgegaan van een maximale invulling van het plan. Het gaat in dit geval om de kortst mogelijke afstand tussen de woning van appellant en de gronden waarop bedrijfsactiviteiten kunnen plaatsvinden en waar bebouwing kan worden gerealiseerd. De raad heeft de gevolgen van het plan en de alternatieven die binnen dat plan mogelijk zijn onvoldoende onderzocht. Het plan is dan ook niet voorbereid met de daarbij te betrachten zorgvuldigheid.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 14-12-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:3311

Zaaknummer: 201601525/1/R2

RECHTSPRAAK

Hollands Kroon/bestuursdwang

Verlening twee omgevingsvergunningen. Toepassing Bor. Wijzigingen van ondergeschikte aard. Begrip draagconstructie. Verplaatsing kolom.

Geen rechtsregel verzet zich ertegen dat twee omgevingsvergunningen worden aangevraagd en verleend voor één perceel, ook niet wanneer uiteindelijk maar een van die omgevingsvergunningen zal worden gebruikt.

De in de memorie van antwoord bij de herziening van de Woningwet 1991 voorgestane beperkende uitleg van het woord 'draagconstructie' als 'hoofddraagconstructie' wijkt belangrijk af van de bewoordingen van artikel 3, aanhef en achtste lid, onderdeel a, van bijlage II van het Bor. Daarbij betreft de Afdeling dat de besluitwetgever geen aanleiding heeft gezien in plaats van 'draagconstructie' het woord 'hoofddraagconstructie' te gebruiken, terwijl voorts de beperkende uitleg ook niet herhaald is in de geschiedenis van totstandkoming van het Bor of de voorlopers daarvan. Omdat de verplaatsing van de kolom niet valt onder de reikwijdte van artikel 3, aanhef en achtste lid, van bijlage II van het Bor, betekent dit dat het college niet heeft onderkend dat in zoverre een omgevingsvergunning nodig is.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 07-12-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:3277

Zaaknummer: 201508157/1/A1

Wetsartikelen: 3 aanhef en lid 8 bijlage II Bor